

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر رویکرد طراحی محیطی (CPTED) بر تعاملات انسان با محیط، در جهت ارتقاء امنیت در مجموعه های مسکونی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی در گذر زمان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

روشنک اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

سعید توحیدی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

عباس دهقانی اشکذری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

یزدان کشاورز شعبانی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره) قزوین

خلاصه مقاله:

امروزه با افزایش روند شهرنشینی، گسترش شهرها و به دنبال آن بروز مضلات اجتماعی بیش از پیش بر مسایل چون امنیت شهروندان در فضاهای شهری تاکید می گردد. بدون شک ایجاد محیطی امن و به دور از جرم یکی از معیارهای رضایتمندی افراد از فضاهای انسان ساخت محسوب می شود. یکی از اهداف معماری بناها، حفظ ایمنی و آرامش است که از طریق گسترش امنیت کالبدی حاصل می شود. در این میان مجموعه های مسکونی به دلیل عدم توجه و از بین رفتن حس تعلق، زمینه لازم را برای آسیب اجتماعی فراهم آورده اند. بر این اساس می توان با طراحی محیط های انسان ساخت معماری امکان حضور افراد و فعالیت اجتماعی بدون ترس و واژه ساکنین فراهم گردد. آنچه از امنیت در مجموعه مسکونی به عنوان دریافت عینی و ذهنی یاد می شود ناشی از ساختار کالبدی، اجتماعی و عملکردی محیط است، لذا برای افزایش آن بایستی معیارها و استانداردها برای طراحی محیطی (CPTED) می باشد که امروزه از کارآمدترین راهکارهای تامین امنیت کالبدی با استفاده از کاهش فرصت های مجرمانه در فضاهای انسان ساخت می باشد. روش پژوهش تحلیلی- توصیفی بوده و از ابزار مطالعات کتابخانه ای برای جمع آوری اطلاعات لازم استفاده شده است. درنهایت پس از بررسی میزان امنیت راهکارهای طراحی محیطی با استفاده از رویکرد (CPTED) جهت ارتقاء سطح کیفی مجموعه های مسکونی در راستای افزایش ایمنی ارائه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

رویکرد طراحی محیط (CPTED)، محیط انسان ساخت، پایداری اجتماعی، امنیت، مجموعه مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400579>

